

PIERRE BELON.

Op den 19den October des vorigen jaars werd te Le Mans (departement de la Sarthe), vroeger in de provincie La Maine, een standbeeld onthuld ter eere van een man, op welken die provincie met recht roem kan dragen. Ofschoon in dit tijdschrift moeielijk telkens melding kan worden gemaakt van de eerbewijzen, die van tijd tot tijd in het buitenland aan verdienstelijke beoefenaren van den een of anderen tak der natuurwetenschap worden toegekend, — veelal door de ingezetenen der plaats waar zij het eerste levenslicht aanschouwden, of waar zij zich gedurende het tijdperk van hunne belangrijkste werkzaamheid ophielden, — zoo mag te dezen aanzien wel eene uitzondering gemaakt worden, wanneer het mannen geldt die indertijd tot de groote baanbrekers op het gebied der natuurwetenschap hebben behoord. En zulk een man was PIERRE BELON, wiens standbeeld, langs den weg van publieke inschrijving bekostigd, thans te Le Mans aan de groote verdiensten herinnert van hem, dien het voorstelt.

PIERRE BELON werd in het laatst van 1517 of het begin van 1518 geboren te La Souleitière, een gehucht bij Le Mans. Of en waar hij den graad van medicinae doctor verkregen heeft, is mij niet bekend; zeker is het dat hij als geneesheer bekend stond. Langen tijd bracht

hij door met reizen in Italië en het Oosten, bepaaldelijk in Palestina, Egypte, Arabie en Griekenland, en gaf van de waarnemingen, die hij op die reizen gedaan had, verslag in een in 1554 uitgegeven werk. Later werd hij professor aan het Collège de France, doch werd in 1564, dus op 57 jarigen leeftijd, door een zijner vijanden gedood.

De groote verdienste van BELON is daarin gelegen, dat vooral hij bij de beoefening der dierkunde onderzoek en waarneming heeft doen zegenieren over gezag en die omslachtige eruditie, waaronder b. v. in de werken van ALDROVANDI en van GESNER de feiten dikwijls bedolven liggen.

Hij heeft dan ook de wetenschap met een aantal feiten verrijkt. Ik kan in dit opzicht niet in bijzonderheden treden en merk alleen aan dat BELON de eerste van den nieuweren tijd is geweest die, na de ouden (STRABO; OPPIANUS en HELIODORUS), uit eigen aanschouwing eene vrij goede beschrijving van den kameelpardel of giraffe heeft gegeven.¹ Hij was het ook, die op de homologien tusschen de geraanten van verschillende gewervelde dieren opmerkzaam maakte. Ook op botanisch gebied maakte hij zich verdienstelijk. Meer dan eene eeuw voor de stichting van den Jardin des Plantes te Parijs had hij reeds twee botanische tuinen ingericht. En het was hij, en niet A. DE JUSSIEU, die den eersten ceder van den Libanon naar Frankrijk overbracht.

Van zijne uitgegeven dierkundige werken, zijn, behalve zijne *Observations sur plusieurs singularitez trouvées en Grèce, Asie etc.* (Paris 1554), de belangrijkste: *L'histoire naturelle des étranges poissons marins* (Paris 1551), — *La nature et diversité des poissons* (Paris 1555), — *L'histoire de la nature des oyseaux* (Paris 1555). Voorts schreef hij *De arbutis coniferis* (Paris 1553).

De zölogische geschriften van BELON zijn opgeluisterd met een aantal niet zelden goed uitgevoerde en herkenbare houtsneden.

D. L.

¹ Vroeger moet echter ook PIERRE GILLES zulk eene beschrijving hebben geleverd in zijn werk *De vi et natura animalium*, Lyon 1553.